वितस्यधिकिमक्किन्त नृपस्य गुरुविद्यया॥ यर्डचन्द्रसमं कुथादासनं चतुरसकम्। उपधानानि प्रायायाः कार्णादिकालदेशातः ॥ घोड्गीवान कार्याण वर्णचित्रशुतानि च। यानं सिंचासनं पट्टं प्रायोपकरणादिकम्॥ राम्तो नृतनयोग्यं तद्वेदा उत्तरतो न्यसेत्। तेघानु पश्चिमे खर्णरकी घनि चिते वरे॥ पर्भाद्भे यज्ञदाव्यीचिनिसिते सहदास्तरे। जहाँच्छादनसंगुत्त चन्नायत्त्रा चतुष्यम् ॥ व्यमस्य तथोर्यायाः सिंहणार्वनयोर्पा। पाइपीट रत्रयुते पादावारीप्य पार्थिव: ॥ तसिन् पर्यक्रपृष्ठस्ये चन्नखण्डचतुर्ये। नानालङ्कारभूषाद्यं नुपितं रत्नमालिनम्॥ सापयेद्वास्थी: साई राजानं सुखसङ्गतम्। संवीतकवलं क्रमां रत्नवस्ताव ग्रीभितम्॥ क्लमें के लिपुव्यादों: ग्रालिचुर्यो स सापयेत्॥ अशै घोड्मविमारम्तमराधिक च वा। कलसानां समाख्याता अधिकस्थोत्तरोत्तरम् ॥ जयक्खागदेर्मन्त्रेमङ्गलाखेख प्राम्मरे:। वैष्यवैरथ दिक्पालैर्यहमन्त्रेच माहकै: ॥ व्याच्यं तेज: समुद्दियमाच्यं पापचरं परम्। आचां सुराखामा हारमाच्ये लोका: प्रतिष्ठिता:॥ भौमान्तरीचं दियं वा यत्ते कल्मवमागतम्। सर्वे तदाच्यसंसाम्रात् प्रगामस्प्राच्छतु ॥ तती । पनीय गाचात्त क्यलं वस्त्रमेव च। कलसे: खापयेद्वपं पुष्यकानायपूरिते:। एभिर्मन्त्रेनरश्रेष्ठ । तत्त्वतत्त्वार्यसाधकै: ॥ * ॥ सुरास्वामभिषिचन्तु ये च सिद्धाः पुरातनाः। ब्रह्मा विष्णुस रदस साधास समरहणाः॥ चादिला वसवी रहा चान्त्रिनेयौ भिषलरौ। अदितिदेवमाता च खाहा लच्छी: सरखती। कीर्तिलेखीर्धतः श्रीख सिनीवाली कृत्रस्या। दितिच सुरसा चैव विनता कहरेव च ॥ देवपनाय याः प्रोत्ता देवमातर एव च। सर्वास्तामभिषिवस्तु सर्वे चाप्ररसां गणाः॥ नचनाणि सुहूनीय पचाहोरावसन्धय:। संवत्सरो दिवा राजि: कला: काछा: चागा

सर्वे लामभिषित्रम्तु कालस्यावयवाश्व थे।
विमानिकाः स्रामा मनवः वागरेः सह ॥
चिरात्रच महानामा यत्ताः किंपुवधास्त्रथा।
विखानसा महाभामा दिला वेष्टायसास्त्रथा।
सप्तिचे सदाराश्व प्रवस्थानानि यानि तु।
मरीचिरनिः पुलष्टः पुलस्त्रो स्मुरङ्गिराः ॥
कतुः सनत्कुमारच सनकोश्य सनस्तः।
सनातनच दण्जच जेमीष्ठ्योश्य नन्दनः॥
स्कतःच दितस्वैव वितो जावालिकाध्यमे।
दुर्वासा दुर्विनीतस्य कस्तः कात्यायनस्त्रथा।
मार्कस्त्रेयो दीर्वतपाः सुनःधिको विदूरयः।
स्रोतंः सन्तंकस्वैव व्यवनोश्वः पराध्रः॥
देपायनो यवकौतो देवरातः सहातुनः।
स्रोतं वाल्ये च वहनो देवस्तप्रायसाः॥

सिश्चासीरिभिषिचनु सदाराच तपोधनाः । पर्वतास्तरवी नदाः पुर्वान्यायतनानि च। प्रजापति: चितिचेव गावी विश्वख मातर: ॥ वाष्ट्रनानि च दिवानि सर्वे लोकाश्वराचराः। व्यययः पितरस्तारा जीमताः खं दिश्रो जलम्॥ एते चान्ये च वहवः पुरायसंकीर्तनाः सुभाः। तोये च्वामिभिषयन्तु सर्व्वीत्पातिनवर्ष्ट्याः॥ द्रत्वेवं अभद्देवत्वेभन्ते दिशेक्तचापरै:। ग्रैवेर्नारायणे रोद्रेक्षण असमुद्भवे: ॥ आपोहिष्टा हिर्ग्येति समावेति सुरेति च। मानक्तीकेतिमन्त्रेण गत्यद्वारेत्यनेन च॥ वर्ञमङ्गलमङ्खी: श्रीख ते यहयोशिभि:। इत्वेवं सानमासादा गानमारत्य कवली:॥ सर्वमङ्गलमन्त्रे य वस्तं कार्पासकं ध्रियात्। च्याचन्य च ततो देवान् गुरु विप्रांच पूजयेत्॥ ध्वनं क्तं चामरच घर्टामधान् ग्रानांस्तथा। मन्त्रं चप्राधारयेत् तती गच्छे द्वताश्चनम् ॥ तत्र गला विद्रमधी विद्रश्रीवींच्य पार्थिव:। व्यनिमित्तनिमित्तानि लच्चयेत्तव विन्द्रभि:॥ देवज्ञकष्कामात्ववन्दिपौरजनेव त:। वादिनघोषेस्तमुलेख्या तौर्यानकै: युभै: ॥ कला ग्रेषे पुन: ग्रान्तिमाग्रीकाच्य च वै

पूर्णां विधाय विधिवद् चिणां कनकान्युत ॥ धान्यानि चाथ वासांसि दत्त्वा क्यादिसर्क्नम्। ततः भ्रेषजलै: सर्वानमात्वादीन् पुरोह्ति:। सेचयेचतुरङ्गच वलचापि सराष्ट्रकम्॥ एवं कला नृपः पचालिराचं संयतो भवेत्। मांसमेयनहीन्य जुर्माक्षक्रसवनम् ॥ पुष्यनचत्रयुक्ता तु हतीया यदि लभ्यते। तस्यां पूच्या सदा देवी चिख्तका प्राकृरेख इ॥ यचालिकाविवाचाती: श्रिश्रूनां कौतुकी स्तथा। वैवाधिकेन विधिना मोदयेच खिकां प्रिवाम् ॥ चतुष्पयेषु सर्वेषु देवदेवीगृहेषु च। पताकाभिरलङ्कर्यादिवं कुर्वन सीदति॥ एवं कत्वा प्रान्तियागं तथा पुष्याभिषेचनम्। चतुरङ्गे: समं राजा भार्याभिक्तनयै: सह। राज्यमखलसंयुक्तः परचे ह न सीहति॥ नातः परतरो यज्ञो नातः परतरोतावः। नातः परतरा भ्रान्तिनीतः परतरं भ्रिवम् ॥ खनेनेव विधानेन नुपतिर्भिषेचनम्। युवराच्याभिषेकच कुर्यादानपुरोहित:॥ वृपाभिषेककरणमादौ यदि समाचरेत्। अनेनेव विधानेन स्थिर: स्थान्यतिसादा ॥ खयं यज्ञ: समुद्दिश: प्रकार्थं जन्मणा पुरा। एवं यमं नृपो डङ्गा परचे इन सीद्ति॥" इति कालिकापुरायो पुष्याभिषेकः ८६

अधायः ॥
पुष्याः, कतः, (पुणाति कार्यागिति। पुष्+ वयप्
यत् वा। निपातनात् साधुः। ततराप्।) पुष्यनिष्यम्। इति प्रब्दरलावनी ॥ (यथाः, इन्द्रजानतक्तयंग्रहे।

"अश्वनीस्थास्ताश्च पृथा पुनर्वसुक्तथा। वध्यानवेश्व नर्त्तयं नारयेश्व सदा नुधः॥") पुक्त, न, नन्ते। इति निवन्त्व्यहमः॥ (चुरा०-उभ०-सन०-सेट्।) पश्चमखरी। दन्त्योपधः। न, पुक्तयति। इति दुर्गादासः॥ पुक्तं, की, (पुस्यते इति। पुक्त नन्तादरादी+ घन्।) विध्यादिधि व्यनक्षेश। खादिना नाष्ठ-पुक्तिनाखनित्रखननादि नक्षे गृह्यते। इति सुभूत्वादयः॥ ख्दा वा दाव्या वाथ वक्षेत्राध्यथ चक्षेत्रथा। नोहरनेः कतं वापि पुक्तमित्यभिधीयते॥"

इत्यमरटीकायां भरतः॥
(यथा, वाभटे स्वच्छाने। ३।
"पुस्तकीसनइसास्यप्रवत्तोषीरवारिणि॥"
पुस्तवे वध्यते यथ्यते दत्यथः चादियते वेति +
पुस्त + घन्।) पुस्तकम्। इति मेदिनी॥ (पुस्त +गौराहित्वात् डीव्।) स्त्रियां पुस्ती॥
पुस्तकम्, स्ती, स्ती, (पुस्त + खार्थे कन्।)
पुस्तम्। पुति इति भाषा। (यथा, इरि-

वंशे। २५६। ७६।
"युक्ताबरधरः श्रीमान् युचिर्मृता खलकृतः।
खर्चयेत यथान्यायं गन्धमालैः एयक् एथक्॥
संहितापुक्तकान् राजन्। प्रयतः श्रिष्टबन्मतः॥")
तस्य परिमाणं यथा,—

"मानं वच्छे पुक्त कस्य ऋष्य देवि ! समासतः । मानेनापि फलं विन्दारमाने श्रीईता भवेत् ॥ इक्तमानं स्टिमानमावाज्ञद्दार्श्याङ्गलम् । दश्राङ्गलं तथारौ च ततो द्दीनं न कारयेत्॥" तस्य वेधो यथा,—

"वेधदयं सृष्टिष्ठसं वाडुमाचे चिरन्तकम्। समभागे महेणानि। इस्तादौ रूपरन्तुकम् ॥ खराङ्गुलं परित्यच्य मध्ये वेधं न कारयेत्। प्रादेशादौ भवेदन्यो द्वाङ्गुले वा समाचरेत्॥ प्रस्तकस्य च खाद्यन्ते यन्त्रवेधं विकल्पयेत्। मार्याद्यानिभवेदास्य धनानां वा ख्यो भवेत्॥ राधरन्ये भवेत् पीड़ा वर्त्तुलं सुभदं भवेत्।" चतुक्तोयी विधवस्तु जित्तोयी मर्ग्यं भवेत्॥

पुस्तकरणपत्रं यथा,—
"भूजें वा तेजपत्रं वा ताखे वा ताड़िपत्रके।
च्याप्रकाणि देविषा! पुस्तकं कारयेत् पिवे! ॥
सम्मवे खर्णपत्रे च ताक्षपत्रे च प्रकृरि!।
च्यायश्चालचि देवि! तथा कैतिकपत्रके॥
मार्त्तकपत्रे रीप्ये वा वटपत्रे वरानने!।
च्यायात्रे वसुद्वे लिखिला य: समध्यसेत्।
स दुर्गतिमवाप्तोति घनष्टानिभवेद्धुवम्॥"
पुस्तके वेदलिखननिषेघो यथा,—
"वेदस्य लिखनं कला य: पठेदब्रह्मष्टा भवेत्।

पुक्त नं गरे स्थायं वचपाती भवेद्ध्वम् ॥" युगभेदे पुक्तकाचरस्यदेवा यथा,— "सत्ये ग्वरे स्थितः भ्रम्भः मूलपाणि स्वकोचनः। प्रजापतिर्द्वापरे च चेतायां स्वयं यव च। कते युगे पिनाकी च कवौ जिष्यचरे हरिः॥"